

Sbírka zákonů a nařízení státu československého.

Částka LXX.

Vydána dne 21. června 1919.

Obsah: (Čís. 327.—335.) 327. Zákon o povinné nabídce pohledávek, znějících na cizí měnu, Československé devisové ústředně. — 328. Zákon o připuštění cizozemských dlužních úpisů s prémiei. — 329. Zákon o ocenění předmětů bursovních obchodů pro účely poplatkové. — 330. Zákon o pozemkovém úřadě. — 331. Zákon o poplatku za ujednání příslušnosti soudní a za žaloby podle nich podané. — 332. Zákon o zabírání budov neb jejich částí pro účely veřejné. — 333. Zákon o příslušnosti ve věcech stavby vodních cest. — 334. Vyhláška, kterou se opravuje chyba v nařízení vlády republiky Československé ze dne 10. června 1919, č. 316 Sb. z. a n., o požadování, soupisu a odvodu automobilů nákladních a motocyklů. — 335. Nařízení o úpravě obchodu textiliemi.

Čís. 327.

Zákon ze dne 11. června 1919

o povinné nabídce pohledávek, znějících na cizí měnu, Československé devisové ústředně.

Na základě usnesení Národního shromáždění nařizuje se:

§ 1.

Kdokoli na území republiky Československé má své sídlo nebo se zde jeden rok zdržuje, jest povinen do 14 dnův ode dne účinnosti tohoto zákona, neb do 14 dnů po vzniku pohledávky nabídnouti své pohledávky z doby válečné i předválečné, jež znějí na cizí měnu, mimo rubele a ostatní měnu bývalé ruské říše, a mimo koruny států, vzniklých z bývalé říše rakousko-uherské, Československé devisové ústředně za kurs, který tato ústředna určí.

§ 2.

Nabídnuty musí být i pohledávky, které měly být ohlášeny podle čl. 3. odst. 2. zákona ze dne 20. března 1919, čís. 143 Sb. z. a nař.

Bylo-li této povinnosti vyhověno, netrestá se opomenutí vyhlášky podle čl. 3. odst. 3. cit. zák.

§ 3.

Pohledávky, uvedené v § 1, mohou býti zapůjčeny Československé republice podle zákona ze dne 26. února 1919, čís. 88 Sb. z. a n.; v tomto případě jsou od nabídky osvobozeny.

§ 4.

Má-li nabízející věřitel současně závazek, splatný ve měně, podléhající nabídce podle § 1., jest oprávněn tuto okolnost při své nabídce ohlásiti devisové ústředně. Tato jest povinna převzít oznámený závazek, bude-li prokázáno, že závazek ten skutečně po právu trvá.

§ 5.

Nabízející nesmí do 15 dnů od podání nabídky devisové ústředně disponovati touto pohledávkou.

§ 6.

Kdo nesplní povinnosti podle § 1 a 2, bude potrestán pokutou do 50.000 K, anebo vězením do 1 roku, senáty, zřízenými podle čl. III., § 5 cís. nař. ze dne 16. března 1917, z. ř. č. 124. Oba tyto tresty mohou být uloženy vedle sebe. Byla-li by pokuta nedobytnou, uloží senát na místo této pokuty trest na svobodě. Tento trest spolu s již uloženým trestem na svobodě nesmí přesahovati dobu 2 let. Kromě těchto trestů mohou býti pohledávky prohlášeny za propadlé státu.

§ 7.

Ministru financí se ukládá, by tento zákon provedl.

§ 8.

Zákon tento nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

T. G. Masaryk v. r.

Švehla v. r., v zastoupení min. předsedy.

Dr. Rašín v. r.

Čís. 328.

Zákon ze dne 11. června 1919

o připuštění cizozemských dlužních úpisů s prémiei.

Na základě usnesení Národního shromáždění nařizuje se:

§ 1.

Platnost zákona ze dne 28. března 1889, z. ř. č. 32, rozšiřuje se na všechny prémiové dlužní

úpis, vydané mimo obvod republiky Československé.

§ 2.

§ 3. až 5. zákona citovaného v § 1, mění se takto:

Ustanovení § 2 zákona ze dne 28. března 1889, z. ř. č. 32, nevztahuje se na prémiové dlužní úpisy, které se nalézají v tuzemsku, jsou sepsány a označeny podle vládního nařízení ze dne 12. března 1919, č. 126 Sb. z. a n., a jež mimo to okolkovány budou podle stup. III. z nominální své ceny a předloženy do 30 dnů po účinnosti tohoto zákona v Praze úřadu důchodkovému, mimo Prahu tuzemskému bernímu úřadu, nebo jinému úřadu, který ministerstvo financí pro to označí. Samostatné výherní listy oceňují se jednou pětinou ceny dotyčného losu.

§ 3.

Cenné papíry, podléhající poplatku podle tohoto zákona, třeba předložit na předepsaném formuláři dvojmo, a zároveň dodatí kcelky pro každý jednotlivý kus předkládaných cenných papírů. Ke splnění této povinnosti povinen je každý, kdo takové papíry má v držení; drží-li je pro jiného, tedy rukou nerozdílnou s majitelem losu, od něhož může žádati náhradu poplatku.

Okolkování prémiových dlužních úpisův, uložených u peněžních ústavů, lze provést zároveň při soupisu, stanoveném ve vládním nařízení ze dne 12. března 1919, č. 126 Sb. z. a n.

Pokud by takové prémiové úpisy dlužní byly u státních pokladen neb úřadů, provedou okolkování tyto úřady do 30 dnů po účinnosti tohoto zákona, po případě dříve při vydání těchto úpisů majiteli, který je povinen kolek k nim dodatí, nebo nahraditi.

§ 4.

Okolkování tomuto nepodléhají prémiové dlužní úpisy, které byly již podrobeny poplatku dle stup. III. podle § 5. odst. 4. zákona ze dne 28. března 1889, z. ř. č. 32.

§ 5.

V případech zvláštního ohledu hodných může finanční ministr prominouti promeškání lhůty, složí-li strana pokutu, rovnající se nejvýše trojnásobnému poplatku.

§ 6.

Po dni účinnosti tohoto zákona mohou být přeneseny z ciziny do tuzemska pouze takové cizozemské prémiové dlužní úpisy, které byly řádně sepsány podle vládního nařízení ze dne 12. března 1919, č. 126 Sb. z. a n., pokud nepřešly právním jednáním mezi živými do rukou jiného majitele.

Takovéto prémiové dlužní úpisy nutno podrobiti dodatečnému okolkování podle § 2 tohoto zá-

kona nejdéle do 30 dnů po přenesení do tuzemska. Důkaz o splnění podmínky, stanovené v 1. odstavci tohoto paragrafu, podati musí osoba, která papír ten k okolkování předkládá.

Jiné prémiové dlužní úpisy připustiti se mohou k obchodování v tuzemsku pouze zvláštním vládním nařízením.

§ 7.

Zákon tento nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provedením jeho se pověřuje ministr financí.

T. G. Masaryk v. r.

Švehla v. r., v zast. min. předsedy.

Dr. Rašín v. r.

Čís. 329.

Zákon ze dne 11. června 1919

o ocenění předmětů bursovních obchodů pro účely poplatkové.

Na základě usnesení Národního shromáždění nařizuje se:

§ 1.

Pro ocenění cenných papírů a podobných předmětů bursovních obchodů, jakož i pro přepočítání hodnot, určených ve měně jiné, nežli která v tuzemsku jako běžná měna je zavedena, rozhodný je záznam pražské burzy onoho dne, podle kterého se řídí vypočtení poplatku, a nebylo-li pro ten den žádného záznamu, tedy poslední záznam předchozí, ale ne starší jednoho měsíce.

Bude-li zřízena jiná tuzemská burza, rozhodne její záznam v tom případě, má-li záznam bližší dnu, pro nějž ocenění státi se má, nežli burza pražská, nebo jde-li o předměty bursovní, které jsou znamenány na této burse, ale nikoli na burse pražské.

Není-li příslušný cenný papír nebo předmět bursovního obchodu vůbec znamenán na žádné tuzemské burse, rozhoduje pro vyměření poplatku jeho nominální cena; jak finanční správa, tak i poplatník může však dáti zjištění cenu soudním odhadem.

§ 2.

Pokud by ani v Praze, ani jinde v tuzemsku, burza nebyla činná, zmocňuje se finanční ministerstvo, aby podle potřeby stanovilo kursy, kterými po určité období takovéto nečinnosti burzy se má řídití vyměření poplatku.

§ 3.

§ 51 popl. zák. z 9. února 1850, z. ř. č. 50, § 8 zák. z 13. prosince 1862, z. ř. č. 89, min. nař. ze dne 28. prosince 1916, z. ř. č. 431, se ruší.